

SINIKIEKKOKALA

Symphysodon aequifasciatus
(englanniksi: Discus, Blue Discus
ruotsiksi: diskus)

Uljas kiekkokala on makeanveden akvaariokalojen ”Rolls Royce” eli se kaikkein arvostetuin kalalaji.

Vaikka hyvälaatuiset, viljellyt kiekot eivät yleensä olekaan sellaisia pienimmästäkin hoitovirheestä pahastuvia nirppanokkia kuin lajin maine väittää, ne eivät herkkyytensä ja vaativuutensa takia sovi ihan jokaisen harrastajan kotialtaisiin.

Useimmat nimellä ”kiekkokala” myytävät kalat eivät ole varsinaisia kiekkokaloja (*Symphysodon discus*) vaan lähisukuisia sinikiekkokaloja tai näiden kahden risteymiä. Kiekkokaloista on jalostettu valtava määrä värimuunnoksia kirkkaan punaisesta kokosiniseen.

Kalat ovat alunperäisin kotoisin Etelä-Amerikasta, Amazonasilta.

Ne voivat elää noin 10-vuotiaiksi.

Koko: Pituus pyrstöineen 20 cm, korkeus joskus enemmänkin.

VAATIMUKSET

Melkoisen tarkka veden oikeasta laadusta. pH 5,0–7,0, lämpötila 26–30 °C, dH 0–3. Vakiintunutta kutuparia voi pitää kahdestaan, mutta kiekot ovat varsinaisesti parvikaloja ja viihtyvät parhaiten kun niitä on ainakin 5. Akvaarion minimikoko nuorten kalojen pikkuparville tai yhdelle pariskunnalle 300 L, aikuisten ryhmälle 500 L. Ei pidä kovasta virtauksesta. Kiekoille kannattaa tarjota korkeita kasveja ja pystysuuntaisia juurakoita piilopaikoiksi.

RUOKINTA

Pienet elävät tai pakastetut eläimet, hiutaleet ja pelletit. Ei pärjää pelkällä kuivaruualla. Hidas ja melko nirso syömäri.

SOVELTUUVUUS JA LUONNE

Sopiva kala isoon seuraakvaarioonkin, kunhan altaan muut kalat valitaan oikein: niiden pitää kestää hyvin lämmintä vettä, ne eivät saa vaatia kovaa virtausta eivätkä ne saa olla niin ahneita, että vievät ruuan kiekkojen nenän edestä. Osa levänsyöjäkaloista oppii herkästi imemään limaa kiekkojen kyljistä, joten niiden valinnassa kannattaa olla tarkkana. Liian pienessä ryhmässä tai sopimattomissa oloissa hyvin arka ja piilotteleva. Viihtyessäänkin saattaa piiloutua aina, kun akvaarion lähelle tulee vieraita ihmisiä.

SUKUPOULIEROT

Hyvin pienet. Kutuvalmiin tai usein kuteneen vanhan pariskunnan sukupuolet voi erottaa siitä, että naaraan munanasetin-

putken pää on tylpempi kuin koiraan vastaavan elimen, maitiputken, pää.

LISÄÄNTYMINEN

Melko hankalaa, vaatii juuri oikeanlaisen veden ja yhteensopivan kutuparin. Kalojen kannattaa antaa itse valita parinsa isommasta joukosta, ja kutuparin voi eristää omaan akvaarioonsa (väh. 200 L, pH 6,0–6,5, 28–31 °C), jossa ne kutevat sopivalle sileälle, pystysuoralle pinhalle kuten isolle kukkaruukulle. Vastakuoriutuneet poikaset syövät aluksi limaa emojensa kyljiltä, ja emot hoitavat ja suojelevat niitä. Isommille poikasille voi tarjota artemiaa. Lähes kaikki myytävät kiekkokalat ovat viljeltyjä.

Teksti ja kuvat © Faunatar-ketju. Ohjeen jakaminen ja kopiointi sallittu ainoastaan Faunatar-ketjun myymälöille.

